

NAKON 80 GODINA

Otvorena izložba Marka Murata

Njegovim je iznimnim zalaganjem 1919. godine osnovano dubrovačko **Nadleštvo za umjetnost i spomenike** kojemu je imenovan prvim upravnikom. Ta je institucija dala velik doprinos zaštiti spomenika u Dubrovniku u razdoblju između dvaju svjetskih ratova

Foto
Baldo Marunčić

POVODOM 150. OBLJETNICE ROĐENJA i 70. obljetnice smrti, u Galeriji Dulčić Masle Pulitika u petak navečer otvorena je izložba djela Marka Murata. Kako je na otvaranju kazao autor izložbe povjesničar umjetnosti Ivan Viden, iako Murat uz Bukovca i Medovića, pripada prvoj generaciji akademski školovanih modernih dubrovačkih slikara on je osoba koja je danas malo poznata izvan uskih stručnih krugova.

Ova je izložba njegova prva izložba u Dubrovniku nakon skoro osamdeset godina i njome se želi podsjetiti dubrovačku javnost na ovoga intelektualca kojemu je Dubrovnik bio ne samo zavlačajno ishodište, već trajna inspiracija. Izloženo je tridesetak djela iz svih razdoblja njegovog slikarskoga rada, a većina ih je iz privatnih kolekcija.

Podsjetimo, Marko Murat (1864.–1944.) rođen je u Šipanskoj Luci, završio je studij slikarstva na likovnoj akademiji u Münchenu. Po završetku studija vraća se u Dubrovnik, no dobivši ponudu za posao odlazi u

Muratovo slikarstvo prošlo je širok razvojni put od münchenskog akademizma, preko plenerizma, realizma i naposljetku vlastitog izraza

Beograd gdje je postao gimnazijski profesor, a potom i jedan od utemeljitelja Umjetničko-zanatske škole (1905.) koja kasnije prerasta u likovnu akademiju. Nakon početka Prvog svjetskog rata i dvogodišnje internacije u Mađarskoj, ipak se vraća u Dubrovnik.

Njegovim je iznimnim zalaganjem 1919. godine osnovano dubrovačko Nadleštvo za umjetnost i spomenike kojemu je imenovan prvim upravnikom. Ta je institucija dala velik doprinos zaštiti spomenika u Dubrovniku u razdoblju između dvaju svjetskih ratova. Kao konzervator dubrovačkih starina zapamćen je po rečenici 'Dubrovnik nije grad prošlosti, nego grad sa prošlošću'.

Muratovo slikarstvo prošlo je širok razvojni put od münchenskog akademizma, preko plenerizma, realizma i naposljetku vlastitog izraza čijem se traženju posvetio zadnjih desetak godina života. Veliko priznanje doživio je na Svjetskim izložbama u Parizu (1900.) i u Rimu (1911.), a izlagao je na gotovo svim izložbama umjetničkih društava 'Lada' i 'Medulić'.